

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **P., F.**, zastúpený advokátom JUDr. **M., K.**, proti žalovanému: **Ing. M., P.**, zastúpený advokátom JUDr. **P., J.**, o zaplatenie 3 100 000 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. októbra 2007 č.k. 44 Cbs 21/95-153, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. októbra 2007 č.k. 44 Cbs 21/95-153 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 1 234 457,10 Sk, v časti o zaplatenie 1 865 534,90 Sk konanie zastavil, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu na znaleckom posudku v sume 17 440 Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V rozhodnutí vo veci súd prvého stupňa uviedol, že žalobca si uplatnil zaplatenie 3 100 000 Sk s 18 % úrokom z omeškania od 27.4.1993 do zaplatenia titulom majetkového vysporiadania po zániku konzorcia, keď konzorcium uzavrel so žalovaným od 1.1.1991 zmluvou o založení konzorcia podľa § 106 a § 360 Hospod. zák. Ku dňu 27.4.1993 ukončili dohodou spoločné podnikanie a k majetkovému vyporiadaniu nedošlo. Uplatnená suma žalobcom zostala medzi účastníkmi sporná, preto súd prvého stupňa nariadil vo veci dokazovanie znalcom, ktorý pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z dokladov predložených žalobcom, nakoľko žalovaný žiadne doklady nepredložil. Právny vzťah medzi účastníkmi posudzoval podľa Hospodárskeho zákonníka, ktorý tieto vzťahy upravoval až do jeho skončenia. Žalobca sa so zistením a závermi znalca stotožnil a navrhol priznať 1 041 976,78 Sk ako finančné vysporiadanie pri rozdelení združenia. Žalovaný vzniesol námietky k znaleckému posudku, ktoré súd prvého stupňa kvalifikoval ako neodôvodnené. Žalobca zobral návrh v časti 1 865 534,90 Sk späť a v tejto časti súd prvého stupňa konanie zastavil. V časti 1 234 457,10 Sk mal súd prvého stupňa uplatnený nárok žalobcu za oprávnený a zistený a v tejto výške priznal právo na zaplatenie vysporiadania. Súd prvého stupňa nepriznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania z dôvodu, že nárok žalobcu bol uplatnený podľa Hospodárskeho zákonníka, ktorý nepoznal právnu úpravu úroku z omeškania. Náhradu trov konania súd prvého stupňa pomerne rozdelil v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Trovy znaleckého dokazovania uložil v polovici zaplatiť žalovanému, žalobca bol v konaní oslobodený od súdnych poplatkov, preto trovy znaleckého dokazovania za žalobcu znáša štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v časti priznania 1 234 457,10 Sk žalobcovi, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrh zamietnuť alebo rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Poukázal na to, že vo vyjadrení žalovaného k znaleckému posudku je presne uvedené v čom vidí žalovaný nedostatky a nejasnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku, keď znalec uviedol, že z vkladov podnikateľov do konzorcia nie je možné určiť, ktorý z podnikateľov vklad vykonal. Namietol, že znalec nebol v konaní vypočutý napriek tomu, že z vyjadrenia žalovaného vyplývali nedostatky, ktoré neboli odstránené. Ďalej namietol, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s tvrdením žalovaného, že úver vo výške 1 300 000 Sk bol zaúčtovaný do spoločného účtovníctva a konzorcium bolo od počiatku predĺžené, preto nie je spravodlivé žiadať od jedného účastníka konzorcia znášanie všetkých povinností.

Žalobca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že znalec mal k dispozícii všetky doklady poskytnuté žalobcom a obsahom spisového materiálu

a žalovaný mal dostatok času poskytnúť znalcovi svoje účtovné doklady a ďalej poukázal na pojednávanie zo dňa 3.10.2007, na ktorom bol znalec prítomný a žalovaný nemal na prítomného znalca žiadne otázky a ani návrhy na doplnenie dokazovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací / § 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je dôvodné.

Podľa ust. § 106za ods. 1 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb. v znení zák.č. 103/1990 Zb. (ďalej len Hospod. zák.) konzorcium je združenie osôb na vykonanie jedného alebo viacerých obchodných prípadov na spoločný účet. Konzorcium sa nezapisuje do podnikového registra.

Podľa ust. § 106za ods. 2 Hospod. zák. o konzorciu sa uzaviera zmluva podľa § 360a. Ak v zmluve nie je dohodnuté inak, prispievajú všetci účastníci konzorcia rovnako mierou na vykonanie spoločného obchodného prípadu.

Účastníci v zmysle citovaného ust. § 106za a v zmysle ust. § 360a Hospod. zák. založili dňom 1.1.1991 platnú zmluvu o združení do konzorcia, ktorá spĺňa všetky náležitosti platnej zmluvy podľa Hospodárskeho zákonníka. V zmluve si určili účel konzorcia, predmet činnosti, vzájomné práva a povinnosti s dobou trvania na dobu neurčitú. Z obsahu návrhu zmluvy o ukončení spoločnej podnikateľskej činnosti a vzájomnom majetkovom vysporiadaní zo dňa 9.6.1993, ktorý návrh nebol žalovaným prijatý a obsahu vyjadrenia k návrhu žalovaným zo dňa 1.7.1993 ako aj obsahom vzájomnej korešpondencie účastníkov mal správne súd prvého stupňa za to, že konzorcium zaniklo dohodou zmluvných strán v zmysle ust. § 360a ods. 4 Hospod. zák. a článku VII. bod 2 zmluvy o založení konzorcia. K vysporiadaniu vzájomných nákladov a zisku zo spoločnej činnosti po dohode o zániku konzorcia medzi účastníkmi nedošlo. V zmluve o založení konzorcia sa účastníci dohodli, že na vykonávanie predmetu činnosti konzorcia sú oprávnení a povinní obidvaja spoločníci (čl. III bod 1.), každý zo spoločníkov prispieva na úhradu nákladov spojených s činnosťou konzorcia rovnakým dielom (čl. IV bod 1.) a na zisku a prípadnej strate spoločnosti sa účastníci podieľajú rovnakým dielom (čl. IV bod 2.). V konaní obidvaja účastníci mali dostatočný priestor na predloženie listinných dokladov a označenie dôkazov na preukázanie vzniknutých nákladov konzorcia a ich vysporiadanie. V tomto smere produkoval dôkazy žalobca, na základe ktorých súd prvého stupňa nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru Ekonomie a manažment a odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Financie na zistenie vkladov žalobcu a žalovaného na spoločnom

podnikaní za dobu trvania konzorcia, zistenie aktív a pasív konzorcia, hodnotu vkladov jednotlivých spoločníkov do majetku, ktorý užíval druhý účastník konzorcia a vyčíslenie finančnej čiastky na vysporiadanie vzájomného zisku a nákladov jednotlivých účastníkov konzorcia, na základe ktorého znalec vyčísлил sumu vyrovnania v prospech žalobcu vo výške 1 234 457,10 Sk v bode 2/ podľa delenia majetku konzorcia v zmysle vyúčtovania obchodného prípadu podľa § 106 Hospod. zák, a so závermi znalca sa súd prvého stupňa stotožnil. Vo vyjadrení žalovaného k podanému znaleckému posudku znalca zo dňa 13.3.2006 žalovaný namieta, že ku dňu 30.4.1993 nebola vykonaná účtovná závierka podpísaná obidvomi subjektami, chýba kniha pohľadávok a záväzkov roky 1991, 1992 a 1993, úver 1 300 000 Sk bol zaúčtovaný do spoločného účtovníctva, nenachádzajú sa inventúry ku dňu rozpadu konzorcia, ďalej namietol, že konzorcium malo od začiatku finančné problémy, nemalo právnu subjektivitu, nesprávne bolo používané označenie H.a číslo účtu. Žalovaný vo vyjadrení k znaleckému posudku namieta spôsob činnosti konzorcia, resp. nesprávnej a nedostatočnej činnosti konzorcia, ktoré v zmysle zmluvy o založení konzorcia a v zmysle právnej úpravy vykonávalo činnosť každým z účastníkov samostatne, preto namieta činnosť a nedostatky činnosti, ktorú spôsobil aj samotný žalovaný a ktorá je v zmysle určenia vzájomného vyrovnania účastníkov konzorcia nepodstatná, keď vzájomný pomer nákladov, strát a zisku konzorcia je medzi účastníkmi konzorcia rovnaký a nie je možné na úkor jedného účastníka, v tomto smere žalobcu na základe vykonaného dokazovania, ponechať znášanie strát spoločnej činnosti účastníkov konzorcia. Vzhľadom k tomu, že účastníci sporu nemali k písomne podanému znaleckému dokazovaniu výhrady, ktoré by sponchybňovali závery znalca k skúmaným otázkam a nemali na prítomného znalca otázky na pojednávaní dňa 3.10.2007 súd prvého stupňa od výsluchu prítomného znalca upustil. Námietku žalovaného uvedenú v odvolaní o nevysporiadaní sa s tvrdením žalovaného súdom prvého stupňa, že úver vo výške 1 300 000 Sk bol zaúčtovaný do spoločného účtovníctva považuje odvolací súd za nedôvodnú, keď k tomuto tvrdeniu žalovaný neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by mohol súd prvého stupňa vykonať a znalec sa s touto otázkou v znaleckom dokazovaní riadne vysporiadal.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zaplatenia 1 234 457,10 Sk v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, trovy odvolacieho konania nežiadal priznať, preto mu tieto neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu